
Shri Nrisimha Shatakam

श्रीनृसिंहशतकम्

Document Information

Text title : Shri Nrisimha Shatakam 06-07

File name : nRRisiMhashatakam.itx

Category : vishhnu, shataka, dashAvatAra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Saritha Sangameswaran

Description/comments : prakIrNastotrANi Stotrarnavah Ed. T.Chandrasekharan 1961 From
stotrArNavaH 06-07

Latest update : March 27, 2022

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Nrisimha Shatakam

श्रीनृसिंहशतकम्

थाऽऽभ्रमाऽऽसमाऽऽस्रमणामरभृत्क्षोषनिर्घातदैर्घ्यै-

दुर्दैत्यव्याघ्रशीघ्रप्रमथनकथनं सर्वदिक्षु प्रकुर्वन् ।

कौटिल्यकूरदंष्ट्रोत्कटयटुलनटत्प्रहृष्टिहामलोत्सः

प्रह्लादाह्लादहेतुर्दुःखतु मम मडद्वंशसांख्यो नृसिंहः ॥ १ ॥

नैष्ठुर्यौजस्विचाऽऽत्रिदशगिरिभडाऽऽसन्ताज्यमान-

भ्रमाऽऽतातोधिभाऽऽडुमररवसुद्धृत्भावसम्भावनीयः ।

रुष्टेन्द्रद्रेष्टमुष्टिद्रुघाऽऽतसामाऽऽपस्तम्भगर्भा-

दाविर्भूतो विभूत्यै भवतु नरउरेरादिघोषो विशेषात् ॥ २ ॥

द्वेवद्वेष्टृप्रवेष्टोद्भटमद्विटपिभ्रशघोषाभिघोरो

दैत्येन्द्रश्रीप्रकोष्ठोत्कटकटकघटाकूजकूटायमानः ।

निर्घोषो दुर्घटं द्राघटयतु विकटप्रेतराऽऽद्रःकवाटो

द्वाटाट्टध्वानकल्पः प्रकटकटकटाकाटवोत्पाटवोऽसौ ॥ ३ ॥

अंशःसऽघातघातं घटयतु निनदो रंशसा नारसिंहः

स्वर्गस्त्रीवर्गरऽऽगस्थलपदकलनानन्दिना-दीनिनादः ।

दैत्येन्द्रापत्यतत्युत्तममल्लिमभरोद्दामसौभाग्यभेरी-

भाङ्कारो दिगिद्वन्दन्तश्रुतियलनकलाध्यायसन्ध्याऽऽशब्दः ॥ ४ ॥

उर्मिं प्रेङ्गुभोलभेलामुभरजलनिधिध्वानगानातिपीनः

कोधकूरस्य शकद्विषि उरिवपुषश्चक्रपाणोः प्रघोषः ।

कल्याणं लोकापात्या विरययतु उरित्कुञ्जरश्रोत्रपात्या

बाल्यप्राबल्यशात्याशुगविद्वृत्तिलृतेः श्लाघितो दानपात्या ॥ ५ ॥

संवर्ताम्भशुम्भजलदकुलगलस्तम्भिगम्भीरताम्-

नन्ध्याद्रिक्षुब्धदुग्धाभ्येजनिनदविधाजग्धिवैदग्ध्यद्विग्धः ।

सम्भूयोञ्जम्भमाणो सुघटधनघृणो दीर्घनिर्घातवर्गो

शीघ्रं निर्घोष ऐष स्फुरतु लृटि भृद्धर्घराघोर औशः ॥ ६ ॥

मोहं सौवर्गवर्गं मडति भडलयन द्राज्मडर्गडभाजं

निष्पीतश्रोतगीतो नु सनकजनकश्रोत्रबाधिर्यधुर्यः ।

द्विक्कुम्भिस्तम्भकारी प्रतिनिन्दसमुत्तालपातालतालु-

श्राणो ब्रह्माण्डमेदी भवतु उरिरवः श्रेयसे भूयसे वः ॥ ७ ॥

उर्ध्वप्रोद्भूतधूमध्वज ऋजुज्वालमण्डिक्यदण्डं (विमलज्वालमण्डिक्यदण्डं)

नीलपालम्बलीलप्रयलितरसनाराजिविभ्राजिभिम्बम् ।

दीव्यद्वीकरोर्वापतिविततङ्गुलाश्रेणिनिर्माणमन्तः

निर्मायं भावयामः प्रभुशिरसि बृहत्तापमुक्तापल्यै ॥ ८ ॥

क्षोणीभृत्यक्षपातादननुडरितनुक्षिप्यमाणैर्वितानैः

बाणैर्वैभुष्यलक्ष्यैः शसितपवनतः क्षुण्णतत्कण्ठलक्षम् ।

उद्गर्षैर्मण्डलाग्नैरपि यरमयरे भाण्डनायारिषण्डे

लाङ्गूलोभ्याण्डण्डे दधदवतु विपन्नाण्डलाङ्कुण्डलीन्द्रः ॥ ९ ॥

उद्गर्षैर्ज्वालषण्डैर्ज्वलदनलदृशोऽजाण्डण्डेर्ध्वभाण्ड-

स्फोटो भावीति भीत्या प्रथितपृथुङ्गुलाश्रेणिविस्तारितश्रीः ।

उर्वीवाडो विनेकार्भुदकुलकलनामौविनिष्ठप्रतिष्ठः

शीघ्रं नो दीर्घपृष्ठप्रभुरभयभृतो भूषणं भावनीयः ॥ १० ॥

अग्रप्रोदप्रजाग्रन्मण्डिगण्डकिरणैस्तारकोन्मेषथोरं

नीचैरुच्चैरुदन्त्यद्विततपृथुङ्गुलाश्रेणिशाम्पासडसम् ।

लत्रैरग्निस्रुलिङ्गैः स्फुटरुचि निटिलाक्षणोऽप्यभीक्ष्णं तथाधः

कष्टा कष्टानि दृष्टं कृण्विपतिमुकुटं कूटसिंहापरिष्ठात् ॥ ११ ॥

सोमस्पर्शात्प्रकर्षं प्रवडति दधती यक्षिणीचित्रलक्ष्मीं

यत्राभाते यदन्तर्विलसति सततं गुण्ड्यदेशप्रसारः ।

गङ्गाम्भश्शुभ्रमभ्रङ्गुषशिवशिभरभ्राजितं राजताद्रेः

द्वेवस्थोपर्यङ्गीनोर्जितङ्गुण्डलपाटलं पाटयेत् सङ्कुटं नः ॥ १२ ॥

पायादाकाशकाशोज्ज्वलकुसुमसज्ज्योतिरुज्जृम्भिताग्रा

प्रत्यग्रप्राग्रथमुक्ताङ्गुलभयितशिभस्वर्णसूयीसम्पीना ।

क्षुद्रच्छिद्राविमुद्राविधुपरिधिवलव्यालिनिशालिनीतिः

लीलापारीन्द्रमूर्तेरतिपरुञ्चैरुषो भासुरा डेसरावी ॥ १३ ॥

वैकुण्ठोत्कृष्टितानामण्डिमगुण्डुषां प्राणिनां प्रीतिभाजं

गात्राद्दुष्टान्तमात्रे सुभमयनिलयप्रापणायपयत्नम् ।
 भ्रष्टमाण्डस्योर्ध्वपाण्डेऽरथिषत सृतयो निःसृतेर्यैर्विदार्थ-
 स्थौर्यै उर्यक्ष्मूर्तेर्निदधतु ष्टुदि ते केसरा भासुरा नः ॥ १४ ॥
 ष्टुष्टुष्टान्तःप्रयण्डप्रतिघडुतवडश्रीशिरोरोमडूप-
 स्तूपद्धारोद्येदंशुस्तभक धति जने भिभति भ्रान्तिमुख्यैः ।
 विद्युज्जवालावलीजप्रतिभयरसनाच्छिन्नयाञ्चल्यसम्भ-
 ल्लुम्पेत् प्रत्यूडमत्यूर्जितमिड नृडरेर्भासुरा केसराविः ॥ १५ ॥
 वैरासीधैत्यडत्याडुषितडुदमरश्रेणिपूजावितीर्णा-
 प्रोन्मीलन्मल्लिपुष्पस्तभकितशिभरस्वर्षादूर्वासवर्णैः ।
 विद्युल्लेभासदृक्षैर्नरडरशिरसि स्थूलनक्षत्रलक्ष्मै -
 र्लक्ष्मीरक्ष्मीलभावं विदधतु वृजिनोज्ज्वासने केसरास्ते ॥ १६ ॥
 स्वीयश्रीवेशयौरीश्विरमचिररुचः स्वोदरोदारदर्या
 पर्यामीकृत्य गोमुं नभसि घनघटां कोटिकुन्तच्छटाभिः ।
 निर्यत्कीलालकुल्यं डिल परुषरुषा पाटयन्तीव येतो
 दैत्योरःपाटनाटीकपटडरिसटाघाटिकाटीकतां नः ॥ १७ ॥
 सप्तार्चिर्मित्रसूत्रनुटनसुरसृत्तिसस्तनक्षत्रमावा
 मल्लीजालाभिसृष्टिद्विगुणितसुभनस्सृष्टिसन्तानवृष्टिः ।
 सन्ध्यासम्भधशोणाम्बुदुपटलपटीपाटनक्षेपलक्ष्मी-
 रज्यत्काष्ठावधूटीकपटडरिसटास्कुटिकाधूतिरव्यात् ॥ १८ ॥
 स्तभ्याकल्पाब्ध्यनल्योच्यलदुलडरीघोषकल्पादसीय-
 ध्वानादव्यक्तभक्तस्तुतिपदसद्यत्राडिका साग्रडेव ।
 रीत्या साजात्यभाजामतिपरुषरुषामिन्द्रियाणां यतुर्णां
 सङ्कोचं लज्जयेवोर्जितमतिदधती पातु कर्णाद्वयी नः ॥ १९ ॥
 द्रष्टृणां दृष्टिसृष्टेरुपरिकृतभयाविष्टतावृष्टिरुष्टे
 न्द्रष्टृष्टृङ्खिलजुष्टस्मरणानिज्जनानिष्टमुष्टिन्धयं तत् ।
 वीलाशैलाटमूर्तेरतिपरुषरुषोद्घाटयत्पाटलश्री-
 धाटं विष्णोर्ललाटस्थलमतिविकटं पाटयेत् सङ्कुटं नः ॥ २० ॥
 नृत्यत्डुल्लावलीव प्रलयसमुदयत्कालरात्रीव भेल-
 श्यामुण्डामाण्डलीवाट्टुलसितविकटोत्तालिवेतालिडेव ।
 उद्भिद्गद्गद्भ्रैलक्ष्मीरिव डिमुत्त भृष्टलैरवोद्भासिगर्भा ।

अश्वत्स्वर्त्मानुवर्गा ध्रुवमवतु विभोर्त्माषण्णाल्भित्तिः ॥ २१ ॥

उधन्निर्धूमधूमध्वजमयनयनाङ्गारधान्याश्रितासौ

तत्तिर्यङ्निर्यद्विर्निययपरिययेनेव रक्तावसिक्ता ।

साथिव्यक्तत्रिरेभीवलिविलयवती सूतकालाग्निरुद्रे-

वेदानीमेव देवप्रवर तव उरे पातु भालस्थली नः ॥ २२ ॥

नृत्यन्ती कालरात्रीकरतलविचलत्साथिशूलानुकूला

मुद्रा विद्राविरौद्रान्भुनिधिनाधिवल्लोलकल्लोललीलाम् ।

भिभ्रत्येतन्भुभ्रान्तःसमुपगतमडाकोपसोपानपालि-

र्गापायेत्रस्त्रिरेभी निटिलसडयरी चित्रपारीन्द्रमूर्तेः ॥ २३ ॥

गाङ्गेयाभिष्यया यज्जगति यद्दुदितं शान्तनुस्कृष्टरभोदे

पार्थोनायोधनश्रीरपि यदधिपये योर्ध्वतेजःप्रसिद्धिः ।

यस्यास्ते कृष्णवर्त्मानुसृतिपरमलो भालतारातिदाडि

भ्रूवल्लीमध्यनेत्रं नरडरिवपुषो नौमि भीष्मस्वरूपम् ॥ २४ ॥

रुक्षाभिभयां विवस्वद्रथयराशरयक्षुण्णरुक्षेऽन्तरिक्षे

स्फारं स्फारं स्फुरद्भिर्विदधति भडलैरुत्पतद्भिः स्फुलिङ्गैः ।

रुक्षश्रेणीसदृक्षे क्षिपति द्दिशि द्दिशि ध्वान्तजाले शिभोल्का-

माला लालाटनेत्रे विडरतु नडरेस्तत्र चित्रे मर्तिनः ॥ २५ ॥

दृष्टान् वृष्टप्रसूनात्रभसि द्दिविषदो नूत्नरत्नप्रसूनैः

स्फूर्जत्कुल्लरकुलिङ्गैः सुदुदिति डिमडिमैर्ज्वालडस्तैरुदस्तैः ।

शीघ्रं प्रत्यर्धद्विर्धीकरणभङ्गुणो मज्जयल्लज्जिब्धौ

नेत्रं सद्गीतिडोत्रं दडतु नरडरे रंभसांड स्तृणानि ॥ २६ ॥

वेल्लज्जिह्वोल्बाणेन प्रचलितभडलज्ज्वालज्जिह्वासडसं

स्फारस्फूर्जत्स्फुलिङ्गस्फुटमण्डिलं प्रांशुरत्नांशुभासा ।

सार्धं मोर्ध्वर्ध्वासिन्धुस्थलवसतिजुषा भोगिभूर्धाभिषिक्ते-

नाभङ्गस्पर्धमद्भावातु डरिनयनं भालभद्रासनेद्धम् ॥ २७ ॥

लोके वारप्रवृत्तिः समुदयति यतः सन्नराज्जुवयिते

भिभ्राणश्चक्रभन्धूकरणकुतुकितां यो निशाशेषभातः ।

नित्यं धत्ते सदृक्षोदयमनुविनतानन्तनोव्लासधारी

सश्रीपारीन्द्रमूर्तेरपडरतु तमो भालडग्भालडेलिः ॥ २८ ॥

यूडापातालपालोल्बलमणिङ्किरशाकर्षणोदञ्चितैत-
 स्फूर्ज्ज्कुङ्कारसङ्कुञ्चितविततशिभाभाणिरभ्यासमाञ्ज्याम् ।
 सार्धं दृग्भ्यां सभ्रीभ्यामिव कुतुकवशाद्दंशुपांसुप्रपञ्चै-
 रञ्चन्त्वन्योन्धभेलां जयति नरउरेर्भालदञ्जालिकेयम् ॥ २९ ॥

अधोतधोतलेशो दिनं धव न दंरं धोतते वैधुतोऽग्निः-
 यस्यात्रे नोग्रभावाग्रमपि वडते स ग्रहग्रामणीश्च ।
 और्वो दुर्वारदुर्वासित धव विगलद्वर्वमभोधिगर्भे
 लीनो यद्धेतुलीनो विडरतु नृडरेस्तत्र नेत्रे मतिर्नः ॥ ३० ॥

यन्मित्रो वीतिडोत्रोऽप्यतिशयदुनाध्यायमध्यापितौ तौ-
 शक्तौ सम्यग्ग्रीतुं न डिमपि निभिडोत्ताडितावंशुवेत्रः ।
 ओको रक्तावसेकादरुणं धति गतः प्यातिमन्योऽपि धाम्ना
 दुःपाधेवस्य तेजो गुरुनिटिलतटीलोचनं मोडयेन्नः ॥ ३१ ॥

लक्ष्मीवक्षोऽङ्कुम्भस्थलकृतलवितालीकबाह्नीकलेपः
 प्रह्वप्रह्लादमौलावतुलवलयिनी शोणशाटी यदर्थिः ।
 उक्षेन्द्रेष्टृष्टृष्टरुपरि निपतिता पावकास्त्रस्य वृष्टि-
 र्धष्टिर्लालाटिकी नः कपटडरितनोः पाटयेत् सङ्कुटं सा ॥ ३२ ॥

मञ्जिष्ठाभञ्जुयेलव्यजनमिव वलत्तन्तुजालं समन्तात्
 आस्थान्तर्लास्यवत्याः श्रमशामनकरं रोषलक्ष्मीयुवत्याः ।
 घोषादण्डोपरिष्ठात् प्रकटितमरुणं श्लिष्टशोषांशुवेष्टं
 वृत्तं लन्ता नु दन्तावलदलननोरक्षि सन्तापमन्तः ॥ ३३ ॥

उद्वेल्लज्जवालवल्ल्वीर्यलमृदुलयलर्योणयेलाञ्ज्यलश्री-
 स्फुरैः कुल्लैः स्फुलिङ्गैः अलु पञ्चितशिभामन्धमन्धारवृन्दैः ।
 स्वध्यातृणां नृणां सामयवरकरता कीर्तिता सिद्धमूर्तः
 अन्धुकञ्छायअन्धुञ्छविरवतु विभोर्भैरवी भालदृष्टिः ॥ ३४ ॥

माधदु दुर्दानवोद्यन्मददलनङ्गलं भक्तभूयोविपत्ति-
 प्रत्यादेशं कुलं याकलयितुमसुरश्रेष्ठनिष्ठा कुलं य ।
 कोपश्रीपाटलायाः कपटनृडरिडुदृष्ट्राज्जानोद्भवायाः
 पुल्लङ्कुल्लत्रयीवल्लसतु मदशुभस्यापनेत्री त्रिनेत्री ॥ ३५ ॥

मायागन्धं निरुन्धन् भुवि पदकमलाभोगसम्पादहेतुः
 संवादी तापदाने परमडिभकरेष्वात्तकारुण्यसम्पत् ।

यत्पातः शत्रुजाते सुदृष्टि य सद्देशो दिव्यपारीन्द्रमूर्ते-

जैत्री सा नस्त्रिनेत्री भवभयविभवस्यापनेत्री भवित्री ॥ ३६ ॥

ज्वालावल्ली विशाला स्फुरति नरउरेर्भालनेत्रालवाले

तामेवोच्चैः स्फुलिङ्गस्फुटकुसुमघटां कोटि देशे धधाना ।

अध्दा यद्धेतुकोख्यावयङ्गलपटलप्रायतामायतालं

संवर्तोद्धृतवाह्निद्युमणिगण्णभृड्दभानुदम्भोलिवर्गः ॥ ३७ ॥

सार्धं योद्धुं समृद्धैर्नभसि भपतिना दूर्जयैर्ध्वान्तयोधैः

धृष्णिश्रेणीभटानामडमडमिकया सत्वरोदित्वराणाम् ।

वाडासङ्घट्टपिष्टाङ्गदमणिपटलीप्रांशुपिष्टातवृष्टाः

कष्टानां सन्तु नष्टयै नरउरिवपुषो झालदृष्टेः स्फुलिङ्गाः ॥ ३८ ॥

भक्तप्राणिप्रडाणिप्रयलदसिलतापाणिदूर्द्धेत्यलत्या-

तिकूरकोधयोधप्रयलनभ्यितश्मश्रुलेभासभी नः ।

रौद्रश्रीकाद्रवेयीद्रुतललनवलज्जिह्विका प्रोज्जिडाना-

सा नागद्वेषिमूर्तेर्विडरतु लृद्ये वेल्लिता यिल्लिवल्ली ॥ ३९ ॥

लास्येनोव्लास्यमाना निरवधिविगलधोधोधिप्रतोली-

यावल्कोधावकीर्णाञ्चलयपलयलस्यामरोडुमरश्रीः ।

धोर्णादण्डाग्रजगज्जयपरिययङ्कटैश्चयन्ती जयन्ती

रौद्रस्य द्रागभद्रं विघटयन्तु उडाद्भ्रूद्रयी नृद्धिपारेः ॥ ४० ॥

दुर्दान्तध्वान्तभेकप्रतिभयसरयश्चासकूटार धोरा

प्रेङ्गुभोलश्मश्रुलेभाञ्चलयलरसनाद्भ्रविभ्राजमाना ।

वेष्टुं वा लम्भमानाननभिलनिलयं भालभित्तेरधस्तात् ।

स्याद्धोर्णादीर्घपृष्ठी मध्वविघटिनीकूटशैलाटमूर्तेः ॥ ४१ ॥

सूर्याद्विज्योतिरुर्जस्वलकरपटलीमोटनालम्पटोऽसौ-

दैत्येन्द्रोद्दामधामधुमणिघृणिघटालङ्घनेनाभिधाती ।

लोकोलोकाद्रिरीत्युत्प्रतिघ एव तद्दुत्तुङ्गशङ्कत्त्वमङ्गे

जङ्घालो जङ्घनीतुञ्चलउरिपरुषश्चासवातोऽधसङ्घान् ॥ ४२ ॥

कूरकोचाग्निकीलक्कथित एव पृथुश्चासभूमा नृसिंह-

स्योग्राणामग्रगाणामनुतनुघटितरङ्कारविस्फोटकोटिः ।

वार्धिनामैक्यमृद्धं घटयितुमिव जङ्घालजङ्घालताभू (जङ्घालजम्भासमीरो)

द्रागंडःसङ्घनीतिर्मतं सकलशुभोल्लङ्घनी जङ्घनीतु ॥ ४३ ॥ (नीतिर्मम, शुभोल्लङ्घने)

द्वीपान्तर्घोतमानक्षितिधरनिकरक्षुद्रतामुद्रितौजा

लोकालोकाद्रिभूर्धाग्यलयलनघनश्चाघनीयापदानः ।

द्राग्मित्याघातजातप्रतिधुरितरयभ्रान्तगाङ्गयरेणु-

भाजद्भ्रमाएडभाएडः स्फुरतु ष्टुदि उरेः श्वासरूपी नभस्वान् ॥ ४४ ॥

घोषाश्रमोरुगर्भादतिपरुषभरश्चासधाराभिरस्ता-

कालव्यालद्धयीवोधतङ्कणयुगलीश्रोत्रगर्भप्रदेशे

नेत्रायुर्वायुयायिन्यसुरपरिषदः स्थूलतावालितान्ता (नेत्रायुर्वायुपायिन्य)

स्मेरा श्मश्रुद्धयी नो द्विपदलनतनोस्तुङ्गभासङ्गताव्यात् ॥ ४५ ॥

कौटिल्येनैव ल्भल्ल्यायरितपरिचिता वङ्गताशुभ्रताभ्यां

न्यस्यन्ती क्षीरकण्ठद्विजनपतिघटाकण्ठपीठे प्रकोष्ठम् ।

ताभ्यां तिग्भत्वयुगभ्यां नगरवदधूनेत्रकोषान्तमैत्री

दंष्ट्रघाटी स्फुटा नः कपटउरितनोः पाटयेत् पापकूटम् ॥ ४६ ॥

आविर्भूयास्यगर्भाद्रवमसुरवधूगर्भाविभ्रंशभीमं

जिह्वां यालोक्य दैत्यक्षतज्वरसञ्जरीत्रासलोवामिवोग्राम् ।

कूरास्थिग्रन्थिकोटीविघटनकटुतोष्ठाटिनीवातिघोरा

पायाश्चैलाटयेष्टानुकृतिङ्कृतिभृतो दन्तघाटी प्रभोर्नः ॥ ४७ ॥

प्रह्लादोद्भक्तनिद्रप्रमदकुमुदिनीजागरारागराजो

रुधेन्द्रद्वेष्टृष्टुष्टिस्फुटपुटकघटादर्शिताक्षुद्रनिद्राः ।

विध्वस्तातिप्रशस्तामरनिवलमडासाध्वसध्वान्तधाराः

लीलाशैलाटमूर्तेर्दशनशशिकलाश्रेणयः प्रीणयन्तु ॥ ४८ ॥

दैन्योरःपीठपाटप्रकटविकटरुट्ककम्टोषृष्टदंष्ट्रा

सङ्घट्टस्पष्टदृष्टज्वलनकण्ठाणश्रेणयोऽनिष्टनष्टौ ।

जायन्तां जागृका विदलितधनुजव्यूहवाडोर्जितेजः

पूगप्रोद्गीर्णार्णार्णप्रचयसामरुथो रंढसा सिंढमूर्तेः ॥ ४९ ॥

निर्यल्लावाटदृष्टिज्वलनघृणितपाप्पुष्टुष्टौघवंश-

स्थूलास्थिग्रन्थिकूटस्फुटनयटयटाट्टारवस्फारशङ्काम् ।

कुर्वन् गीर्वाणवर्गेऽद्भुतकलननभोभाजि निश्शेषयेन्नो

दोषान् रोषप्रपोषो मिषउरिवपुषो दन्तसङ्घट्टघोषः ॥ ५० ॥

मन्दारोदारसिन्दूरकशिशाभिसिनीभन्युभन्युकसन्ध्या-

निर्यत्रिर्यासकार्याकृतिरिव कलिदारुण्यतारुण्यसम्पत् ।
समार्थिस्तमभङ्गाप्रतिनिधिरधिदोव्वासिलौव्योव्योव्यश्री-
रास्तां नस्तापभाजो नरुदरिरसनावासनाशासनाय ॥ ५१ ॥

सौक्ष्म्येणाग्नेर्निदाने वदनं षडसतः कोधदोधूयमान-
प्राणद्राघिष्ठमस्त्राजवनपवनतो दीप्तिशीलेव कीला ।
कोधानानां नभानामसुरवरुदो दर्शनायेव सम्यक्-
प्रह्ला जिह्वा मंदलः प्रदलतु मडिमोत्रालभृन्नारसिंही ॥ ५२ ॥

निष्कान्तेवानयन्ताद्गलरववलयतः साध्वसध्वस्तघैर्यात् (निष्कान्तेवानयनाद्गलरववलयतः)
प्रोन्मीलत्सम्पसम्पद्भयमयचरितोद्भावनप्रेक्षयेव ।
दंष्ट्राभिः स्पष्टरोचिःपटलकरघटाघट्टनीभिः प्रधष्टा-
श्चासेव स्वान्तदेशे नरुदरिरसना वासनाशासनी स्यात् ॥ ५३ ॥

द्वैतेयोद्गामधामद्रुमदलनधृताटोपनोपाग्निकीला
प्रह्लादोद्भक्तभक्तिच्छलनिलययलच्छोण्डेतुच्छीवर्नः ।
स्याज्जिह्वा नारसिंही विबुधपतिशुभा दृष्टवासन्तवार्ता-
स्त्रिष्टश्रीवत्सिद्धप्रथमकिंसलयश्रीरनिष्टप्राण्यै ॥ ५४ ॥

यज्यत्पज्यप्रकारे मुष षड भवितुं साम्प्रतं पज्य जिह्वाः
व्यक्तैकाग्ने मडोत्रा पुनरपि भवितारश्चतस्रोऽधिपार्श्वम् ।
धत्यालोच्येव सीमाजिवटविषुतया कर्णजाडां जिहाने
स्मर्तव्ये सिंढमूर्तेर्भुशमपशरणैः सुक्कणी यङ्कपाणैः ॥ ५५ ॥

प्रेङ्गुभिःश्चासलेषं प्रकटकटकटस्फोटविस्पष्टदंष्ट्रं
शमश्रुस्मेरत्वभीष्मं कुटिलमविकटभ्रुकुटीभ्राजमानम् ।
कोधकृक्षियकं सरभसरसनाभीमतं श्रीमतङ्ग- (सरभसरसनाभीषणं)
द्वेष्टुर्द्राग्रेष्टु वक्त्रं मम विषमदशास्रष्टुरिष्टे गरिष्ठम् ॥ ५६ ॥

दंष्ट्रासङ्घट्टघोरज्वलदनलकणश्रेणिकर्णप्रसूने
प्रोधनिर्घोषवाद्ये प्रयलितभडलज्वालजिह्वामडोले ।
रौद्रश्रीलास्यरङ्गे प्रकटविकटरुटसूत्रधारप्रयारे
सद्यो विद्योतमानद्विपदलनतनोरानने नो रतिः स्यात् ॥ ५७ ॥

वह्निप्राचीरदीप्रप्रसुमरपरितःकेसरे स्पष्टदंष्ट्रा
कुज्यासंश्लिष्टयष्टिप्रयथपरिरिते भ्रूलतातोरणाढ्ये ।
जाग्रत्प्रगीवमित्रप्रतिभयनयने प्रह्लाजिह्वालतोद्य-

त्सोपाने रौद्रलक्ष्मीगृहं ष्व नृदरेरानने माननास्ताम् ॥ ५८ ॥

निस्त्रिंशत्संसनं प्राक्सृजति करतलाञ्जिह्वा नारसिंहे

दंष्ट्राभिः कृतशस्त्रीपटलविघटने भ्रूलताविलम्बेण ।

कोदण्डभ्रंशयण्डे शितविशिष्यते श्रीकटाक्षच्छटाभिः

दृष्टानां दृष्टिमात्रात् प्रतिकृतिकृतिनि प्रीतिरास्तां भुजे नः ॥ ५९ ॥

उद्यञ्जिह्वामडोले मुपरिमपरनिर्घोषनिर्घातघोरे

भ्रूलवलीशमश्रुलोभाविलसितविलसद्भूमकेतुप्रकाशे ।

सकोधा क्षुद्रयक्षुस्त्रिकविकसनसन्दर्शिताकर्त्रथीके

तस्यास्ये स्यान्नमस्यासुरकुलदलना दर्शिता जन्मसैन्ये ॥ ६० ॥

दंष्ट्राघाटीकठोरककथपरियथेनाप्यभाण्डस्वरूपा

संज्ञेयं कण्ठघोषेण य न य दधती भीषणेनोल्बणेन ।

लोके जिह्वापुटेऽप्यस्वलितपदवती भारती यत्र वासं

मा सन्धत्तेऽप्रमत्ते लृष्टिं भवतु लरेर्द्रागुपास्यं तदास्थम् ॥ ६१ ॥

समार्यिःभाण्डभाण्डस्तभङ्गितकुडरा युल्लिकेवोल्बसन्ती

दीर्घा दीर्घादरीवोद्भुरधिरसुल्लङ्काराधुरीणा ।

पातालद्धारिवोद्यत्सृष्टिभ्रंशरुक्कन्दीवृन्दलीढा-

लीलाड्यक्षमूर्तेः क्षपयतु विपुला वङ्गकुक्षिर्मदंठः ॥ ६२ ॥

गर्जश्रीनिर्जिताम्भोधरपटलडहाङ्गद्विद्युत्कलाप

प्रायां प्रायां समुद्रादपि परिभावनो वैद्रुमी वल्लरी वा ।

रौद्रश्रीवीरवर्यावरवराणविधादन्तबन्धूकमालां

भिन्नधैत्यान्त्रमालामतिपरुषरुषः पातु देवस्य कण्ठः ॥ ६३ ॥

माधुर्योद्रेकधुर्यं निजसङ्गपरिष्कारवर्यं विसृज्य-

कौर्यश्रीवार्यमाणावसरमपरसन्धैत्यपालान्त्रनालम् ।

घोराकारां घृणायाः पदमपि दधती धार्यमाणां लठेन

ग्रीवा श्रीर्वारणारेः शरणमिड परं पीवरी वामनी वः ? ॥ ६४ ॥

मायाड्यक्षमूर्तेः क्षयसमयपयोवाडसाडस्रगर्ज-

स्रुञ्जिर्घोषसम्भावितविदलनदिकसन्धिसन्धुक्षणाया ।

उन्मीलकान्तितन्तूत्कटकरजघटासूयिसाचिव्यभाजो

विष्वद्रीयोऽनुविश्रोपकृतिकृतिभृतो भावये आहुदण्डान् ॥ ६५ ॥

नम्रा दैतेयसम्राट्प्रतिभयपृतनाघातगुर्वी किलोर्वी
 दीव्यधर्वीकरोर्वीपतिःकुण्डपरिषत्पर्वतां पर्वतान्ताम् ।
 उद्धर्तं प्रोद्धुरा नु प्रतिदिशवलिताः सर्वतोऽभर्वमूर्तेः
 साडस्रा बाडवस्ते मम हृदि मडिमोत्राडवाडः स्फुरन्तु ॥ ६६ ॥
 दीपं यद्विप्रथितप्रभवमृगदृशां क्षिप्रमोददधानं
 निप्रघ्नद्विप्रवर्यप्रतिभयरथभृत्कैटभाटोपलोपम् ।
 यत्कं उर्यक्षमूर्तेः शरणमडमडोरात्रमार्तो भृशार्ते
 रेमि द्राक्कालनेमिक्षतजरसलन्नेमि कस्माद्विभेमि ॥ ६७ ॥
 वह्निज्वालाभजिह्वावगलनविकलत्वाम्बुना सन्नवङ्गं (विकलस्वाम्बुना)
 निर्घोषैः कण्ठकम्भोश्चकितमिव मडामौनमुद्रां दधानम् ।
 घोषाघ्राणप्रडीणं जलजमिव सितं पाणिभूषायमाणं
 शत्रुभ्यस्त्राण्डेतोः शरणाय नृडरेरम्बुजाक्षस्य कम्बुम् ॥ ६८ ॥
 ऋक्ष्यकेणोव यत्कं प्रथनमधिमधुग्रासिकोग्राकृतीति
 कौर्येण कौर्यमेदे पटुरिति विकटां श्रीमडासेनशक्तिम् ।
 दम्भोविं जम्भशत्रोरडिडननमडासाडसीस्रद्धसन्तो
 दैत्योरस्त्रोटयन्तस्तृणामिव नृडरेः पाणिजाः प्रीणयन्तु ॥ ६९ ॥
 दैत्येन्द्रध्यानसन्ध्याध्वनिमुकुलितदिङ्पालमालासुषर्धि-
 स्वाध्यायारम्भपूर्वाहितसतनुदशोङ्कारिकाकारिभाजः ।
 नागानामिन्द्रियाणं दशसृणिसदृशाः प्राणिनां प्रीतिभाजं
 प्रायः पारीन्द्रमूर्तेर्मम दश नभरास्ते भराः स्युः सुभाय ॥ ७० ॥
 साक्षादालक्ष्यमाणं युधि दलदगदाघातशोथप्रथिम्ना
 दिङ्नागानां विषाणोरुमुसलशकलैः पाण्डुनिर्भग्नमग्नैः ।
 दैतेयव्याघ्रवक्षःप्रबलमदगदं शीघ्रमुल्लाघयन्तो
 भूशय्योद्धारकव्याभवभयभिषजः पाणिजाः पान्तु युष्मान् ॥ ७१ ॥
 उन्मीलत्कालपाण्डोत्पलममलिनकङ्कालपाण्डैः कुमुद्र-
 तद्दधै व्यक्तमुल्कामुकुलितकमलं सागसृक्कामिपूर्णां ।
 उंसापत्यातिरक्तं सुररिपुवरडुल्लक्ष्यडर्यक्षमूर्तेः
 कौर्यकीडातटागं क्षणमधिविदधुस्ते नभाः स्युः सुभाय ॥ ७२ ॥
 उद्दिङ्गद्वक्तलेभारुणवसनलताकर्षमुख्यैस्त्रिलोकी
 लक्ष्मीदैत्येन्द्रवक्षःस्थलपृथुलशिलास्थेयसीभिर्ष्येयव ।

आकर्षन्तो द्विउड्ढा विबुधपरिवृतेनैव बाढे विधातु
 निर्भीति प्रीणयन्तु छलहरिवपुषः पाणिजः प्राणिजतम् ॥ ७३ ॥
 वक्षःसीमन्तयन्तो नमिदुरमिदुरोरच्छेदछेदक्ष
 यत्किञ्चिद्विघ्ननिघ्ना षव घनमघवद्भ्रजघातोत्थशोथैः ।
 स्थूलास्थिग्रन्थिकूटे निभिऽकऽकडोऽडुमराग्नेऽितेन
 क्रीऽन्तश्शकशत्रोर्नरुहरिनभरास्ते भराः स्युः सुभाय ॥ ७४ ॥
 थापत्येनापतन्तीमिव शिरसि रसज्ञां प्रतप्तासिलेष्वा-
 भीमामालोक्य सीमान्तरगतकमलाकौस्तुभश्रीव भीत्या ।
 तारादारांशुधाराप्रतिमघनतमोल्लासवल्लोमवल्ली-
 लीनश्रीवत्सलक्ष्म क्षपयतु दुरितं लक्ष्मणक्षवक्षः ॥ ७५ ॥
 अव्यादाकाशकाशस्तबकपरिणतः कुर्मलोभ्रां विवर्ता
 दृष्टान्तश्यामशृङ्गस्य य हरिदुदयस्त्रिलेणैकमित्रम् ।
 मिथ्यद्वैरथ्यसज्जद्विपदलनतनोर्दुःखपूर्वापिरर्द्धि-
 स्थित्यर्थापत्तिसाध्यं भवभयविकटान्मङ्गु नो मध्यमव्यात् ॥ ७६ ॥
 दैत्येन्द्रो दीर्घनिद्रामघित शितशिषैस्तत्रभैः अण्डितोरः
 कण्डूतिर्यत्र उस्तम्भलदसिङ्गलकस्तुरपादप्रसारः ।
 यच्चज्जानूपधाना तनुरुडनिवडप्रच्छेदनाढ्या
 मञ्चेतः स्वैर्यपद्वाङ्कमतु कपटउर्यक्षदक्षोरुभद्वा ॥ ७७ ॥
 न्यस्ते शेषेण साधिप्रसुमरपरितो दीधितौ यत्र रक्ते
 मध्ये नम्रत्वकम्रं कुवलयमभितः सङ्गतोत्तुङ्गताकम् ।
 उत्तानस्वार्णदण्डायुतकनकशलाकाविलिखित्यशालि
 अत्राभाभाप तापानपनुदतु उरेर्वाभजङ्घाप्रकाण्डः ॥ ७८ ॥
 स्तम्भोद्भूतस्य भूमेरुपरि लिपदसृङ्ग्यन्तं स्यन्दमाना-
 धोऽनूनारुण्यलक्ष्यादिति सुतपृतनापादघातार्तिभाजः ।
 ह्वाले श्रीभण्डपुण्ड्रं लिखदिव नभश्चयोत्सना वत्सलत्वात्
 प्रह्लादस्य प्राणामप्रवणितशिरसः पातु पादद्वयी नः ॥ ७९ ॥
 रुन्धन्तीवारिबन्धुनधिरुधिरधुनीबन्धुबन्धुकूर्ते-
 राङ्घ्याशानुविधाः स्वयमपि युगपद्भोजयन्तीव भ्रान्ति ।
 द्वैतं धावापृथिव्योर्दलयितुमुदयन्मांसलानीयवीथिः
 विश्वद्रीथी मरीचीततिररुणसमीचीनरोचिर्विचिन्त्या ॥ ८० ॥

अस्थानद्धारि तिष्ठन् असुरवरलुटो दारुणायैकनिष्ठ-

क्रोधः श्रीपृष्ठनिष्ठप्रततङ्कणामुद्धीर्घपृष्ठस्थविष्ठः ।

प्रह्लादामप्रतिष्ठः प्रभवदनुजनुःसैन्यविन्यस्तनिष्ठः

पायादेवो वसिष्ठप्रभवभवनुतो देवगोष्ठीगरिष्ठः ॥ ८१ ॥

दन्तेभ्यः पाणिजेभ्यस्तुङ्गिनिगुम्भिनीस्तोमलेभासुद्धृष्टभयो

नो भिभ्यत्यब्धिशब्दश्रवणपरवशाघोरगम्भीरघोषात् ।

और्वज्ज्वालालतायाः कणकुसुमलुट्युग्रजिह्वालताया-

यस्याङ्गे निर्विशङ्कं जयति जलाधिजा सौष देवोऽवताद्गः ॥ ८२ ॥

अेष ब्रह्माण्डमाण्डामितविततवपुः सज्जनस्वान्तदेशे

स्वस्थन्नामन्दलीलो विषयसमुदयाङ्गुष्ठितत्त्वाग्धितेऽपि ।

काष्ठाङ्गैवल्यलक्ष्म्या जगति कतिपयैः कम्बिभिः कार्यदृष्टया

देवः श्रीमान् नृसिंहोऽवतु परममहानप्यणोरप्यणीयान् ॥ ८३ ॥

उख्यैर्घृष्टप्रलुष्टत्रिदशगणधनश्चाधनाधूर्णनोध-

न्मूर्धाधोध्वस्तपुष्पस्तबकविकसितैस्तारकायङ्कवालैः ।

दृष्टोरः पाटरुष्टिस्फुटविकटसटाकम्पसम्पत्तियङ्क-

श्छिन्नैराच्छादितान्ङ्गस्थलनूडरितनुर्यच्छताद्वाग्धितं नः ॥ ८४ ॥

आभातीतेन्दुधामासदरिदरकरः सर्वमानव्यमाभु-

त्कायोदारस्सदारोचितदशनम्बरः कोऽपि तत्त्वाधिकारी ।

आभातीतेन्दुधामा सदरि करः सर्वदा नव्यमाभु- (सदर)

त्कायोदारः सदारोचितदशनम्बरः कोऽपि तत्त्वाधिकारी ॥ ८५ ॥

तिष्ठन्नमोऽपृष्ठे जलनिधिजनुषो रोचिषा राजमानो

विद्युज्ज्वालालाकलापोज्ज्वलविपुलसटाकीर्णविस्तीर्णवङ्कः ।

जान्वोर्विन्यस्तलस्तः कटितटविवलयोगपट्टस्फुटश्री-

भाजोः शङ्भारिधारी जयति नरवपुश्चित्रपारोन्द्रवङ्कः ॥ ८६ ॥

पातूरःपीठपट्टाश्रितजलधिजनिर्योगपट्टाभिरामो

दैत्योरःपाटकट्टारकम्बरम्बरो भ्राजदट्टाट्टघोषः ।

संसारकलेशङ्कट्टापडरणमडिमा यो लुट्टट्टाधिवासी

भक्तानां देवभट्टारककलितनुतिः पीतपट्टांशुकः सः ॥ ८७ ॥

सत्रासत्राणर्त्री रिपुसुतविपदः साधु नाना धुनाना-

माराभाराजिवक्षा नभविदलितदुष्टासुरा भासुराभा ।
 सामासामादिगीता निजपदकमलालम्भतारावतारा
 भीमाभीमार्थदक्षा तनुरवतु सुधा भानुमालानुमाला ॥ ८८ ॥

प्राप्ता मुद्राविले शेन परममडता येन यः सन्तरण्या
 कारां पृथ्वीं दधानो वरभुजगवरत्रासरक्षां विभाति ।
 गाङ्गश्रीशोभमानां स्वतनुभवतु नः शं भलूयैर्मडिम्ना
 पारावारप्रभावः स नृडरिपरया यस्य मैनीड मूर्तिः ॥ ८९ ॥

ज्यायस्याभासमाना भवति न तनुरुट्टालिनी यारिराञ्ज-
 श्यामा क्षीरोदनीरोय्यवसनकुशलिनी या कृतोद्भूतपाता ।
 डन्यान्मूर्तिर्दरेः सा दुरितमतिभला काय्यपी नाम मात्रा-
 तिकान्ता दीर्घपुष्टं परमपि दधती मान्दरश्रीनिधानम् ॥ ९० ॥

देडो यस्याम्बुवाडोपलसितरुचिभृधः सरस्वत्युपास्यः
 पातालक्षमाभरांशुप्रतिभनभगणो यो डिरण्याक्षजेता ।
 यो नन्दोल्लासकान्तो विलसति बहुलोभावली यस्य धाम्नि
 श्रेयो दधात् स देवो निजजनमडसे लब्धभूदारभावः ॥ ९१ ॥

उद्यत्प्रह्लादसम्पन्नभरकरुचिः सर्वदा राजदन्त-
 श्रीधारी योरिधा रास्त्रन्धरविवरणो योऽनुरज्यद्रसङ्गः (?) । (योरिधा)
 शिल्वीलास्याधिकारी विकसिततनुरुट्टेसरी कोऽपि लोके
 कल्याणं स स्वतुल्यः प्रणयतु परितोऽलङ्कियाभासमानः ॥ ९२ ॥

लोकप्रह्लादसद्भाद्रपदजनमतिप्रोत्वसद्यैवकार्या-
 यासाराभोदधानध्वनिविभववती युम्भितार्काक्षमाला ।
 कौपीनप्रीतधानीवलनियमलयालोकलुर्षप्रकाशा
 शुक्लाक्षी स्फोटभीमा डरितनुरवताद्रामनी याधिका सा ॥ ९३ ॥

प्रस्वापद्धर्धनीया शशिदरपरशुभ्राजिता दानवार्या
 पारीथर्यादितक्षमोपकृतिगुरुमडादेवशास्त्राधिकारा ।
 भार्गव्याभासमाना हृदि मम बहुशोकार्तिवीर्याविरास्तां
 मूर्ति देवस्य कापि प्रतिदिनमविताम्नायशैलीमुष्पश्रीः ॥ ९४ ॥

यो गाधेयाग्निनेत्री गतदुरितशतानन्दसूयां य तारा-
 भर्तुर्लक्ष्मीं दधाराड्रियत डिल यथायुय्यडैरावणश्रीः ।
 या वैदेव्यामभीतिक्षयकरमडिमा साधु सा राघवीति-

प्याता मूर्तिर्दरेर्नो वसतु ष्टि पराभूतमायाकुरङ्गा ॥ ८५ ॥

योऽभूत् सन्तापसक्ता लवनभरघटाडारिहस्तो यदीया-

सख्यके सूतमृत्युङ्कराङ्कुशलता सूर्यजार्कषशीलः ।

यश्चेतोडारिडालाडलभृति भडलप्रीतिरुत्तालकेतुः

प्रेयो वृन्दावनः कौरवगुरुरभितः श्रीडरी रक्षतां नः ॥ ८६ ॥

प्रत्यक्षादिप्रमाणो न भिमतपरलोकप्रडर्षो नयज्ञे

प्रह्लादे यान्तनिष्ठे घृणयति घृणिमाल्यच्छविद्योतितो यः ।

सर्वेषां मूलछेतुः डिल यदभिमतो भावडावप्रसिद्धः

संसारादुद्धरेन्मां कपटडरितनुः शुद्धभुद्धस्वडुपः ॥ ८७ ॥

सार्धं दृष्टैः प्रवृद्धैः कलियुगमलदृत्सिन्धुजारोडशाली

योऽभूद्येवाधिराजप्राणयवशतया लब्धजन्मानुकारः ।

संसारे सत्यधर्मा चरणपरवशो यः कृपाणां समुद्रः

द्वेवोऽभूद्रोगडन्ता भवतु नरडरिर्भास्वदन्तः प्रकाशः ॥ ८८ ॥

दैत्यानां कालदण्डः स्फुरतु ष्टि डरेश्चाण्डलाङ्गूलदण्डः

शङ्कश्रीलास्यदण्डः स्वजनघनकृपाकेतनोल्लासदण्डः ।

आपद्रोषदण्डः सुरपुरतरुणीत्रासभाण्डौघदण्डः

स्वर्लोकच्छत्रदण्डस्त्रिपुरनिजजनुर्घोषातोघदण्डः ॥ ८९ ॥

स्वर्गे संसर्गवत्या दितितनुजभुजा वीर्यलक्ष्मीयुवत्याः

प्रोदस्तं किन्नु दस्ता कलितकथकुलं क्षमातले पातनाय ।

कोधश्रीबाहुदण्डं वलयितसितरुज्ज्माण्डलं तत्प्रथण्डं

थेतो ब्रह्माण्डकेतोः स्मरडरिवपुषो वालडस्तप्रकाण्डं (?) ॥ ९० ॥

उष्माकृष्माण्डषण्डो दथतु ष्टि न ते यातु नो यातुनो भीः

प्रेताः डे तावदष्टौ त्यजत मयि मडाभैरवा वैरवार्ताम् ।

रुष्टत्वेतेन दृष्टग्रडगणगणनाकालकङ्कालसम्प-

त्सम्पन्ना ते मदास्थं मदायितुमुदभून्मापयन्नारसिंहं (?) ॥ ९०१ ॥

क्षिपं सर्पापसर्पं प्रज वनगजते विद्रव छिद्रदेशा-

द्रेर्निर्गच्छ तुच्छद्रविण न छि मदादच्छमल्ल प्रयच्छ ।

मा सिंहं त्रास रडः शरभ सरभसं याछि शार्दूल दूर-

दाढा जिह्वाञ्चलं नश्वपलयति यतश्चित्रपञ्चास्यमूर्तेः (?) ॥ ९०२ ॥

कश्चित् कौत्सववशकैरववनीप्राकाशराकापतिः

कृत्वा मर्त्युदरेरमर्त्यकलितां श्लोकैः शतैर्भोक्तिः ।

मालां दूषणदूरणाय गुणवद्विज्ञानशाणार्थितां (दूषणदूरणाय)

सत्कण्ठार्पणतो जगाम परमानन्दं स गङ्गाधरः ॥ १०३ ॥

एति श्रीनृसिंहशतकं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Saritha Sangameswaran

—
Shri Nrisimha Shatakam

pdf was typeset on June 29, 2023

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

